

Zvěstník

Loděnice Vltava – Karlínské Spektrum
DDM hl.města Prahy
Občanského sdružení - D.O.S.

Říjen 1999

Loděnice o prázdninách

Loděničáci jsou jedna velká parta. Většinou se snaží držet pohromadě, i když to někdy přece jenom zaskřípe. Následující řádky budou o tom, co všechno se dělo o

prázdninách v areálu loděnice.

Nikdy bych nevěřil, že mezi zahrádkářskými osadami může být tak rušno.

pokr na str. 2

Příprava projektu Norsko 2000

Co všechno tak potřebuje vodácky odán ke svému životu. Určitě jsou to lodě, dobří vedoucí a samozřejmě děti. Ty jsou doslova experty na to, jak si zlomit nohu, když k nejbližší vesnici s telefonem je to ještě několik kilometrů. Je fakt, že podobné nápady mívají i vedoucí (sám jsem se účastnil několika táborů proslavených takovým nadšením pro věc ze strany vedoucích , až mnohdy jezdili domů s nohama v sádrách). Vyplatí se proto znát způsoby, jak dát zraněnému první pomoc.

Aby se děti nemuseli bát na akcích loděnice o své zdraví, byl před prázdninami uspořádán několika týdenní kurz první pomoci a to ve spolupráci s Českým červeným křížem Prahy 1.

Schůzky se konaly ve čtvrtek v DDM a nebyly nudné. Sice ze začátku tu byli jisté problémy, co se začátků týče. Ne všichni se mohli odtrhnout ze svých pracovišť o nějakou tu minutu dřív. Časem se ale vše vyřešilo. Říkám si, že bylo jistě dobře, že byl kurz přístupný i lidem mimo loděnici. Za prvé to všem přítomným dávalo jistou možnost se seznámit

s novými lidmi a za druhé tak vznikaly zajímavé a někdy až komické situace. Tak třeba mě se povedlo mezi přítomnými objevit jednu mladou slečnu, která chodí na plavecký bazén v Podolí do jednoho záchranného kroužku. Jako náhodou v Podolí pod dohledem zkušené trenérky skáče "krasokoky" jiná má kamarádka, vlastně je to spíš spolužačka naší instruktorky Evy z oddílu,

kteřou jsem takto krkolomným způsobem nechal pozdravovat. Svět je malý a Praha obzvlášť.

Zdravotnický kurz

Toto ovšem nebyl poslední zdařilý kousek. Ze začátku kurz navštěvovali ještě Hanka s Arnoldem od Kormoránů. Zatímco Arnold si ze všeho dělal legrácky, neboť Hanka přece studuje obor lékařství, tak co by se to učil on. Hanka se mne zase neustále ptala, zda-li rozumím všem cizím slovům, které se občas bez vysvětlení vyskytly ve výkladu. Zajímavé bylo, že kdykoliv Hanka na kurzu nebyla, rozuměl jsem všemu. Tedy téměř všemu. Patřím mezi lidi zvědavé, a tak mé uši chtěli slyšet víc.

pokr. na str. 2

Obsah :

Loděnice o prázdninách 1

Zdravotnický kurz..... 1

Tichá Orlice..... 1

Informujeme..... 2

Tichá Orlice

Dostalo se mi té cti, že jsem vás směl prostřednictvím ZVĚSTNÍKU informovat o Putovním táboru Racků. Doufám že se svého úkolu zhostím kvalitně. A možná bude tento článek vaší pozvánkou mezi nás Racky.

Celý puťák Tichá Orlice provázela přátelská, ba přímo rodinná, atmosféra. Pomohla tomu hlavně celotáborová hra s velice zajímavou tematikou. Jednalo se v ní o přežití pouštních kmenů na planetě Duna. Podobnost se stejnojmenným titulem F. Herberta není náhodná. Skutečně se jedná o hru na téma boje Fremenu o přežití v drsných nehostinných podmínkách.

pokr na str. 2

Loděnice o prázdninách

pokr ze str. 1

Vždycky jsem si myslel, že loděnice je poklidné místo, které ožívá až v odpoledních hodinách s příchodem vedoucích a prvních dětí. Takto navíc ještě vypadala má představa loděničního života o školním roce. Prázdniny mi připadali jako vhodná doba, aby mohla dorůst tráva, rozbít loď původně opravené, aniž by jim k tomuto hrozivému stavu někdo pomohl. Prostě k celkové regeneraci před dalším úmorným rokem. Příroda se umí o své místo rvát silou někdy až nepředstavitelně velkou. Pravda je jiná, a taky se říká, že je schovaná ve víně a potvůrka plave hezky u dna. V tomto případě víno pít nemusíte, protože ho s radostí vypiji za vás a hned vám oznámím, co že jsem tona tom dně objevil. Letos se náš puťák vyskytoval kdesi v polovině prázdnin. Proto bylo dost času ho připravit již během nich. Stávalo se tedy, že se loděnice s mou přítomností musela smířovat i obden.

Zdravotnický kurz

. pokr ze str. 1

Z mých úst tedy padaly otázky až mne někteří loděničáci proklínali, že celou akci zbytečně prodlužuji. Nebyl jsem ale sám, kdo se musel pořádně něčeho doptávat. Když už mé otázky byly vyčerpány, měl nově v zásobě třeba Olaf.

Pak přišel den, kdy se šli všichni pod dohledem pozorného vodního záchranáře podívat do Radlic na tamější bazén. Některé kousky, které nám byly ukázány by v kalné vodě a za noční tmy určitě vypadaly jako z hororového filmu. Záchranář nám chtěl předvést, jak se dá topící zachránit ještě před tím, než-li mu dojdou síly. Vodní vír a spousta bublin, to jediné se dalo v tom krátkém okamžiku vidět. I přesto se uzavíraly sázky, kdo vyhraje. Ve skutečnosti by měli v márnici nejenom utonulého člověka, ale i záchranáře. Jsem člověk, který ve chvílích, kdy mu téměř o nic nejde začne zmatkovat, a možná proto jsem se dopustil při závěrečných zkouškách několika "fópá". Ostatně se to dalo čekat, že

Sem tam nějaký oddíl odjížděl na puťák, další na nějakou soutěž a v jednom oddíle se děti natolik nudily, že si i o prázdninách dělali schůzky sami. Někdy na mne padal pocit, že v loděnici byl větší provoz než při všedním dni. Na rozdíl od školního roku si do prostor loděnice chodili všichni nazdařbůh, jak se jim to hodilo. Prostě to byl takový malý zmatek. Vlastně jsem pak již jen čekal, kdy kdo přijde. Víceméně mě loděnice po této stránce nezklamala. Hodně lidí si v loděnici něco "zapomnělo." Dosti často nějakého kamaráda, který tam přijel o chvíli dřív.

Jedno je jisté loděnice je plná přátelství a já věřím, že pevných přátelství, která vydrží. Již mnohokrát se zde našli dva, kteří spolu vydrželi žít až do dnes. Ten, kdo zde vydržel, si našel své místo mezi lidmi tohoto kolektivu a zapsal se do historie. "Ať tedy mír vládne nad touto krajinou."

Lukáš Pokorný

právě já udělám několik jemných žertíků, které nebudou zrovna plánované. Přesto kurz mám již úspěšně za sebou a ne sám

Český červený kříž Prahy 1 to není jen výuka budoucích zdravotníků. Všichni vedoucí vedou kroužky plné dětí různého věku. I když s plností kroužků to není až tak slavné. Stejně jako i jiné oddíly a kroužky má ČČK problémy se získáváním dětí pro svou činnost.

Náplní schůzek je určitě výuka zdravotní péče a první pomoci a potom i různé hry. Měl jsem tu čest vidět program takových schůzek a mohu říct, že byli velmi zajímavé. Navíc do svého programu mladí zdravotníci zařazují i výlety do přírody, včetně několikadenního letního tábora. Děti i vedoucí se pak zúčastňují různých zdravotnických soutěží. V době kurzu se dospěli i děti zúčastnili několika takových soutěží, ve kterých byli velmi úspěšní. Na závěr se zbývá již jen rozloučit a popřát si, abychom se mohli na svět dívat zdravýma očima.

Lukáš Pokorný

Informujeme

Norsko 2000

Přípravy projektu pro společné akce našich, německých a norských dětí se od 4. do 10.10. zúčastnili dospěláci i děti na trase Oslo – Lerdal.

Setkání 99

8.10. se i naši zástupci zúčastní setkání v Senátu Parlamentu České republiky

Podzimní sraz loděnice

15 – 17.10

Lhotka u Mělníka účast všech oddílů a kamarádů Tentokrát spojená s honem na lišku

Tichá Orlice

pokr ze str. 1

Celou hru zinscenoval náš vedoucí Olaf, kterému tímto ještě jednou děkuji.

Náš puťák se ale netočil jen kolem Hry, nejdůležitější pro nás bylo zvítězit nad živlem v krutých podmínkách, které odradily nejednoho vodáka. Stromy těsně pod vodou, i velmi nízko nad řekou nám ztěžovaly postup kupředu a zrádné mělčiny střídané neočekávanými hlubinami nás nejednou zastihly nepřipravené.

Zbýl i čas na zábavné hry. Mohu jmenovat mezi jinými například beachvoleybal, fotbal a brambory. Co nás však vytrhlo ze stále častějších útoku neúspěšné nudy byl softbalový zápas Racek's vs. Okolní svět. Okolní svět představoval členy ostatních oddílů (hlavně vedoucích), kteří nás přijeli navštívit. A hádejte co? Vyhráli jsme!

Tomáš K.